

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 731 יום ה' 24 בספטמבר 2015

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

הוארך בשלושה חודשים המועד להגשת בקשת מענק עבודה ל- 2014 //
נוהל גילוי מרצון לרשות המסים הוארך עד ליום 30.6.16 //

ד"ר זאב שרון – נטל הראיה בחשבוניות פיקטיביות מוטל על מע"מ

עליון – כיצד תמוסה מכירת המוניטין של תדיראן //
עליון – מועד יצירת רווח הון בשל ביטול התחייבות הינו עת המחילה //
שבח – התנאי לפטור ממס רכישה בפעולה ב"איגוד מקרקעין קבלני" //

פיילוט: משרדי רשות המסים יעבדו אחה"צ // המועמדים לתפקיד היועמ"ש //
מחלקת חקירות מע"מ ב"ש בנתה סוכה בעיר // עירנות המכס מנעה פיגועים //

עדכונים מהשטח

הוארך בשלושה חודשים המועד להגשת בקשת מענק עבודה ל- 2014

בתשלום. (אין צורך להיעזר בשירות בתשלום לסיוע בהגשת הבקשה).

◆ רשות המסים מפרסמת באתר [יישום לבדיקת זכאות](#), באמצעותו ניתן לבדוק את הזכאות לקבלת מענק וכמו כן [סימולטור לחישוב מענק עבודה](#).

◆ אימהות עובדות וכן גם אבות חד-הוריים, שילדיהם אצלם וכלכלתם עליהם – זכאים למענק מוגדל בשיעור של 150%. לדוגמא: אם לשלושה ילדים, שהכנסתה החודשית הממוצעת היא 4,790 ₪ והכנסתו החודשית הממוצעת של בעלה אינה עולה על 8,620 ₪, ושניהם עבדו בכל החודשים בשנת 2014, תהיה זכאית למענק עבודה בגובה של 8,640 ₪.

◆ עוד צויין בהודעת הרשות, כי הרשות נוקטת בשורה של צעדים כדי לאפשר לזכאים למצות את זכויותיהם בתחום, בין היתר, היא שלחה בשלהי חודש יולי מכתבים יזומים לכ-270,000 זכאים פוטנציאליים, שבהתאם למידע המצוי ברשותה, טרם הגישו בקשות למענק עבודה באותה העת ולאחר החגים עתידים להישלח עוד מכתבי תזכורת יזומים לזכאים פוטנציאליים שעדיין לא מימשו את זכאותם.

◆ ביום 20.9.15 פירסמה רשות המסים [הודעה](#), לפיה מנהל רשות המסים, עו"ד רוי"ח משה אשר, הודיע על מתן ארכה של כשלושה חודשים להגשת בקשות לקבלת מענק עבודה עבור שנת המס 2014 וזאת עד ליום 25.12.2015, במקום עד ליום ה- 30.9.2015, המועד הקבוע בחוק.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, מהבקשות למענק בגין שנת 2014, שהוגשו עד כה, עולה כי חל גידול חד, בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד, בכמות הזכאים לקבלת המענק ומספרם עומד היום כבר על 198,000 איש. ולמרות העובדה שחל גידול במספרם של הזכאים ובמספרן של הבקשות למענק, החליט מנהל הרשות להאריך את מועד ההגשה, במטרה לאפשר ליותר אנשים לממש את זכאותם.

◆ ברשות המסים קוראים לעובדים שבשנת 2014 מלאו להם 23 והיה להם ילד אחד לפחות שטרם מלאו לו 19 או לעובדים ללא ילדים מתחת לגיל 19 ובלבד שמלאו להם 55, והכנסתם החודשית הממוצעת בשנת 2014 היתה גבוהה מ-2,060 ₪ ונמוכה מ-6,750 ₪ בחודש לבדוק את זכאותם ולהגיש בקשה לקבלת מענק באחד מסניפי וסוכנויות דואר ישראל בהליך פשוט מאוד וקצר שאינו כרוך

נוהל גילוי מרצון לרשות המסים הוארך עד ליום 30.6.16

◆ עפ"י הודעת הרשות, על רקע בקשות של הלשכות המקצועיות, נערכה עם היועץ המשפטי לממשלה בחינה מחודשת של התנאים לנוהל ונקבע כי במסגרת הוראת השעה המוארכת יבוטל התנאי לפיו נדרש תשלום מס משמעותי על ידי המבקש. לאור ההחלטה, הרשות תפנה בכתב למי שהגישו בקשות שנדחו על רקע זה ותודיע כי באפשרותם לפנות שוב במסגרת הוראת השעה שהוארכה. הסוגיה תיבחן שוב עם תום הוראת השעה בהקשר לנוהל הקבוע.

◆ ביום 21.9.15 פירסמה רשות המסים [הודעה](#) לפיה בהמשך לשיחות בין רשות המסים למשרד המשפטים ולאור הצלחתו של נוהל הגילוי מרצון מודיעה הרשות, כי הוחלט להאריך את המועד האחרון להגשת בקשות, במסגרת הוראות השעה בנוהל, עד ליום 30.6.16. זאת, בהמשך [להודעת הרשות מיום 6.9.15](#) בעניין ההחלטה העקרונית להאריך את הוראת השעה.

ד"ר זאב שרון – נטל הראיה בחשבוניות פיקטיביות מוטל על מע"מ יוסי חמצני, עו"ד ; אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

◆ ביום 6.8.15 ניתן פסק דינו של ביהמ"ש העליון [בדנ"א 6067/14 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ.](#)

מדובר בבקשה של המבקשת חברת זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ, להורות על קיומו של דיון נוסף בהלכה שנקבעה [בפסק-הדין ב- ע"א 3886/12 מיום 26.8.2014 שניתן על ידי כבוד השופטת \(בדימ'\) עדנה ארבל וכבוד השופטים חנן מלצר ודפנה ברק-ארז \(להלן: "פסק הדין"\)](#).

◆ ביהמ"ש העליון, **כבוד הנשיאה מרים נאור**, דחה את הבקשה לדיון נוסף בפסק הדין, בגדרו נקבעו מספר קביעות בעניין נטל הבאת הראיות ונטל השכנוע בערעורים על הפעלתן של סמכויות מינהליות שונות המוקנות למשיב לחייב עוסק שניכה מס תשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה לו שלא כדין ("חשבונית פיקטיבית") בכפל מס, לפסול את פנקסי חשבוניותיו ולהשית עליו קנס בגין פסילת ספרים בשיעור של עד 1% - סמכויות המעוגנות בסעיפים 50(א1), 77(ב) ו-95(ב) בחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "החוק").

◆ ביהמ"ש קבע, תוך קביעה כי פסק הדין עולה בקנה אחד עם פסיקה קודמת ולכל היותר המדובר בפיתוח הלכה, אף לגופם של דברים לא נמצאה טעות בפסק הדין.

◆ ביהמ"ש קבע, כי עיקר המחלוקת בערעור על פסילת פנקסים עקב אי ניהולם כדין היא לעולם "לבר-פנקסית" ולפיכך מוטל על הנישום נטל הבאת הראיות ונטל השכנוע, קרי להראות כי המשיב שגה בפסילת הפנקסים.

אולם, בערעור על הפעלתן של סמכויות אחרות בידי המשיב – הטלת כפל מס וקנס כדוגמת הערעורים נושא הליך זה, שהוגשו מכוח סעיפים 50(ב) ו-95(ב) לחוק מס ערך מוסף – אין בהכרח נפקות להבחנה בין מחלוקת "פנקסית" לבין מחלוקת "לבר-פנקסית" לעניין נטל הבאת הראיות; אך הנתון בדבר פסילת הפנקסים עשוי להיות רלוונטי כחלק ממכלול הראיות הנשקלות.

◆ המשמעות הפרקטית הינה, כי בערעורים על סמכותו של המשיב להטיל על הנישום כפל קנס ולהשית קנס מנהלי, יש לדרוש מהמשיב להציג תחילה את התשתית הראייתית שעמדה בבסיס החלטתו. **קרי, יש להטיל על המשיב את נטל הבאת הראיות**, בעוד נטל השכנוע נותר על כתפי המערער.

לצורך הרמת הנטל המוטל עליו, יש לדרוש מהמשיב להביא ראיות ברורות, משכנעות, העומדות ברף ההוכחה של "מאזן ההסתברויות".

◆ יושם אל לב, פסק-הדין התייחס לראשונה לשאלת נטל השכנוע בערעור על החלטתו של המשיב להפעיל את סמכויותיו המנהליות, להבדיל מאשר בערעור על הוצאת שומה לפי מיטב השפיטה. במובן זה יש בפסק-הדין משום חידוש מסוים, אולם, **אין מדובר בקביעת הלכה חדשה**. מסיבה זו גם נדחתה בקשת הדיון הנוסף.

◆ ביהמ"ש העליון מסכם וקובע כאמור, כי פסק הדין עולה בקנה אחד עם פסיקה קודמת ולכל היותר מדובר ב"פיתוח הלכה".

אף לגופם של דברים, לא מצא ביהמ"ש כל פגם בקביעותיו של בית-המשפט העליון, לפיהן בערעורים על הפעלתן של הסמכויות המנהליות של המשיב, יש להותיר את נטל השכנוע על כתפיו של העוסק ואת נטל הראיה על כתפי המשיב.

◆ **הערה:** לאור החלטת בית המשפט העליון, על פניו קיימת התנגשות בין ההלכה כאמור לבין ההנחיה של הגב' מירי סביון לעניין שלילת הניכוי מס במקור מחברות שנחשדות בקיזוז של חשבוניות שהוצאו שלא כדין (לכאורה). ההלכה אמורה בפועל להיטיב עם העוסקים כאמור.

כיצד תמוסה מכירת המוניטין של תדיראן ע"א 749/13 תדיראן בע"מ נגד פקיד שומה מפעלים גדולים אסף אפרתי, רו"ח (משפטן)

לכן טענה המערערת, יש לראות בהסכם הראשון משנת 1996 כמקנה זכות שימוש מוגבלת וזמנית, ואילו בהסכם משנת 1999 הועברו המוניטין והזכויות בהם מחברת תדיראן לתדיראן קשר. היא טוענת כי, בניגוד לקביעת בית המשפט המחוזי, לאחר ההסכם בשנת 1996 נשארו המוניטין אצל חברת תדיראן מאחר והקשר בין תדיראן לבין תדיראן קשר לא נותק אף שבמסגרת הרה ארגון עברה החברה ממסגרת "חטיבתית" למסגרת של חברת אחזקה המחזיקה כל פעילות בחברה נפרדת, ולכן כל החברות הבנות, כל עוד לא נותק הקשר, נהנו מהמוניטין של הקונצרן כתאגיד בינלאומי מבוסס וותיק. בנוסף, היא טוענת כי מגיעה לה ליהנות בשיעור מס מופחת על חלק מהתמורה, מאחר וחלק מהתמורה שולם בגין מוניטין שנצמח במשך שנים רבות והיא זכאית להטבת המס בגין מכירת מוניטין.

◆ **המשיב טען כי**, העברת העסק כעסק חיי בשנת 1996 הייתה כרוכה בהעברת המוניטין. המשיב נסמך על ההלכה בעניין ליבוביץ' לפיה המוניטין שייך ליצרן שמייצר אותו במקרה שלנו תדיראן קשר היא היצרן ולכן חברת האם תדיראן אינה יכולה למכור מוצר שלא שייך לה. המשיב טוען כי לאחר ההסכם בשנת 1996 לא נשאר בידה והגישה שהציגה תדיראן מנוגדת להלכות הפסקות ותיצור אי וודאות בכל הנוגע למונח מוניטין.

ביהמ"ש העליון - מ. נאור, ס' גובראן, א' חיות:

◆ ראשית יש לבחון שתי שאלות: האחת, האם תדיראן העבירה את המוניטין לתדיראן קשר בשנת 1996, ואם כן השנייה, האם נותרו מוניטין בתדיראן שניתן למוכר לתדיראן קשר בשנת 1999?

◆ באשר לשאלה הראשונה, ביהמ"ש המחוזי קבע, כי בהסכם משנת 1996 העבירה תדיראן לתדיראן קשר את המוניטין בתחום הקשר. באשר לשאלה השנייה הפנה בית המשפט המחוזי להלכת ליבוביץ' לפיה המוניטין שייך ליצרן ולא למפיץ. בית המשפט העליון פסק בשונה למחוזי וקבע כי המוניטין נשארו בידי תדיראן גם אחרי ההסכם משנת 1996. ולכן יש לתדיראן אפשרות למכור לתדיראן קשר את המוניטין נשוא ההסכם בשנת 1999.

◆ ביהמ"ש קבע, כי בשנת 1999 נמכרו המוניטין מחברת תדיראן לתדיראן קשר. בעניין שווי המוניטין מאחר שהמשיב טען, כי לא נמכרו מוניטין לא הציג בפני ביהמ"ש תחשיב מהו שווי המוניטין לגישתו. ולכן העדיף את גרסת המערערת שלפי החישוב שלה, שנראה סביר, נקבע, כי מלוא התמורה שולמה בגין המוניטין. בהערת אגב נקבע כי מוניטין יכול לצמוח גם בתקופה של 3 שנים. שיכול להיות שנצמח גם בתדיראן קשר אם כי שווי נמוך ביחד למוניטין של תדיראן. ביהמ"ש אף כתב בהחלטתו, כי "מדובר במקרה חריג".

תוצאה:

◆ הערר נתקבל. לא נפסקו הוצאות לטובת המערערת.

ניתן ביום 22.07.2015

ב"כ המערערת: עו"ד ד"ר משה שקל, עו"ד יניב שקל
ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר, פרקל' המדינה

◆ תדיראן הינה חברת מסחר מהוותיקות בארץ אשר פועלת משנות הארבעים. היא עוסקת במסחר בציד אלקטרוני, מוצרי חשמל לבנים ועוד. נושא פסק הדין הינו "מוצרי הקשר הצבאי".

הרקע לפסק הדין: בשנת 1996 תדיראן ביצעה רה ארגון לפיו הועברה הפעילות של מוצרי הקשר הצבאי לחברת תדיראן קשר בע"מ. במסגרת הרה ארגון, נחתם הסכם "הסכם להעברת הפעילות". בהסכם הוסכם כי תדיראן מעבירה לתדיראן קשר את הזכות להשתמש בסימן המסחרי ובלוגו וחברת תדיראן קשר מתחייבת להשתמש בלוגו בדרך נאותה ומבלי לפגוע בשמה הטוב של תדיראן ובהתאם להנחיות תדיראן מעת לעת. עוד הוסכם כי תדיראן קשר אינה רשאית להעביר לאחר זכויות את השימוש בסימני המסחר. כלומר אנו למדים כי תדיראן העניקה לתדיראן קשר זכות שימוש שאינה ניתנת להעברה.

◆ בשנת 1999 מכרה קבוצת תדיראן את הפעילות הקשר הצבאי, לצד ג'. רגע לפני המכירה, של מניות חברת תדיראן קשר, מכרה תדיראן בהסכם לתדיראן קשר את המוניטין. על פי הסכם זה הוענקו לתדיראן קשר זכויות שימוש בלתי הדירות במוטג ובמשם המסחרי של החברה, כל זה בתמורה של 15 מיליון דולר. תדיראן הגישה דוחות לשנת 1999 ודיווחה על התמורה כרווח הון ושילמה עליו מס רווח הון לפי שיעורו דאז 36% מס. במסגרת דיוני השומה בחברת תדיראן, כשלוש שנים מהגשת הדוחות האמורים הגישה תדיראן בקשה לתיקון שומה לפקיד השומה לפיה היא מבקשת למסות את התמורה ממכירת המוניטין במס בשיעור 10% בלבד בהתאם להגדרת הסכום האינפלציוני בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה ערב תיקון 132.

◆ פקיד השומה אישר לתקן את השומה אבל לא הכיר בכך שאכן נמכרו המוניטין בשנת 1999 ומכאן הערעור. כאן המקום לציין כי פקיד השומה הסכים לתיקון השומה 3 שנים אחרי הגשת הדוחות זאת לפני משורת הדין, ולאחר קיום מספר דיוני שומה בעניינה.

◆ בית המשפט המחוזי מפי כבוד השופט מגן אלטוביה דחה את הערעור ולא ראה לנכון להתערב בהחלטת המשיב בסיווג עסקת המכר כעסקת מכר של זכות אחרת ולא כמכר של מוניטין.

◆ **המערערת טענה**, כי יש להבחין בין ההגדרה המשפטית למונח מוניטין לבין ההגדרה החשבונאית. לשיטתה, ההגדרה המשפטית של מוניטין כוללת גם את השם המסחרי ואת הלוגו. השם המסחרי והלוגו שבהם השתמשה תדיראן קשר בין השנים 1999-1996 היוו את כלי הקיבול של המוניטין שהועבר ונמכר לחברה בשנת 1999. היא טוענת בנוסף כי, ללא המוניטין הקשורים בהם השם המסחרי והלוגו חסרי כל ערך כלכלי ולכן אינם יכולים להיות זכות הונית אחרת שיש לה ערך כלכלי מנותק מהמוניטין.

מועד יצירת רווח הון בשל ביטול התחייבות הינו עת המחילה ע"א 1381/13 לוקסמבורג פמול בע"מ נ' פשמ"ג מפעלים גדולים ישראל דוד בן ציון, עו"ד

בנוסף דחה ביהמ"ש המחוזי את טענת המערערת לניכוי הפיצוי ששילמה ל"דאו" בהסכם הפשרה כנגד ביטול ההפרשה, זאת מן הטעם שיש להבחין בין הסכם המכר לבין הסכם הפשרה, ובשל כך שלא הוכח שסיווג התשלום בסך 3 מ' דולר בהסכם הפשרה, כפיצוי בגין הפרת התחייבות להשלמת המפעל, הוא סיווג מבוסס מבחינה כלכלית.

◆ המערערת ערערה על פסה"ד לביהמ"ש העליון בטענה, כי משעה שפסק בימ"ש קמא, שהיתה לה התחייבות להשלמת המפעל, אך טבעי הוא, כי דאו תתבע מהמערערת השבה של תמורה זו, כפי שאכן נעשה בסופו של דבר בהסכם הפשרה. עוד טענה, כי הסכם הפשרה, לרבות הסכום שנקבע לפיצוי בגין הפרת ההתחייבות, מהווה המשך ישיר להסכם המכר ולכן שגה בימ"ש קמא כשדחה את טענתה לניכוי הפיצוי שנקבע בהסכם הפשרה מהתמורה בעד המכירה. המשיב תמך יתדותיו בפס"ד קמא.

בימ"ש העליון כב' השו' י. עמית, ע. ברוך ו-ד' ברק ארז:

◆ ביהמ"ש קבע, כי יש לקבל את עמדת המערערת לפיה רווח ההון נוצר בשנת 2003, וכי ניתן לקזז ממנו את סך 3 מ' דולר שנקבעו בהסכם הפשרה באותה השנה, וזאת משני נימוקים: הן בשל הסדר המס בו הכיר המשיב בהתחייבות ואף קבע במפורש כי "חישוב המס הסופי הנוגע למכירת הציוד המוחשי יערך לאחר השלמת ההשקעה במפעל", כלומר, הסדר המס אפשר למערערת לדחות את הדיווח על רווח עד להשלמת ההתחייבות להשקעה במפעל (לעניין זה, מהו מועד השלמת ההשקעה, מצוין ביהמ"ש כי אין לבחון כלל היקשים ל"הפרשה בגין חוב תלוי" שעניינה ברווח פירותי ולא ברווח הוני).

נימוק נוסף של ביהמ"ש: הסכם הפשרה והתכתובות שקדמו לו בין המערערת לחב' דאו, תכתובות אלו מלמדות, כי דאו לא מחלה על ההתחייבות (ואף איימה לתובעה בביהמ"ש) עד להסכם הפשרה. לכן, אין לקבל את טענת המשיב, כי הסכם המכר בתחילת הדרך והסכם הפשרה בסוף הדרך הן שתי עסקאות נפרדות שאין ביניהן קשר, הסכם הפשרה הוא הסכם היפרדות הנובע מההסכם המשולש, מהעובדה שהמערערת לא עמדה בהתחייבותה להשלים את המפעל.

◆ **כב' השו' ד' ברק ארז:** מסכימה לפסה"ד, אולם מציינת כי לדעתה לא ניתן ללמוד מהסדר המס לבדו מהו המועד בו הושלמה העסקה, וכי רק מהסכם הפשרה והנסיבות המובילות לו ניתן ללמוד כי ההתחייבות עמדה בתוקפה עד הסכם הפשרה בשנת 2003.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל. אין צו להוצאות.

ניתן ביום: 24.8.15

ב"כ המערערת: עו"ד יוסי דולן

ב"כ המשיב: עו"ד קמיל עטילה, פרקל' המדינה

◆ **רקע עובדתי:** בשנת 1998 התקשרה המערערת (חב' לוקסמבורג פמול בע"מ) עם חב' "דאו" בעסקה משולשת לפיה המערערת שפיתחה חומר כימי המכונה Sym-Tet (להלן: "החומר"), וחב' דאו העוסקת בייצור חומר הדברה אשר החומר משמש חומר ביניים בייצור, יקימו בשותפות את חב' "לימא דלתא בע"מ" שתעסוק בייצור החומר, כאשר חב' דאו תרכוש מהמערערת עבור חב' לימא את הזכויות הרוחניות לייצור החומר ביחד עם נכסים ממשיים (מכונות וציוד) לייצורו תמורת 23.6 מ' דולר.

◆ כחלק מהסכם זה ("הסכם המכר") התחייבה המערערת להשלים את מפעל הייצור בעלות שהוערכה על ידה בדוחות הכספיים ב-15 מ' ש' אותם הפרישה המערערת מתוך רווח ההון 23.6 דולר שצמח לה מהמכירה (להלן: "ההפרשה"). המערערת אף הגיעה להסדר מס "פרה רולינג" עם המשיב בו הכיר המשיב בהתחייבות ובהפרשה, וקבע, בין היתר, כי חישוב המס הסופי הנוגע למכירת הציוד המוחשי יערך לאחר השלמת ההשקעה במפעל (להלן: "הסדר המס"). ביני לביני, ובטרם השלימה המערערת את התחייבותה להשלמת המפעל, מחיר החומר ירד באופן דרמטי ונתברר כי ייצורו אינו משתלם עוד, המערערת נקלעה לסכסוך עם חב' דאו ובשנת 2000 הוקפאה הפעילות במפעל. בשנת 2003 הגיעו הצדדים להסכם (להלן: "הסכם הפשרה") לפיו, בין היתר, תרכוש המערערת את חלקה של דאו בלימא ותשלם לה סך 3 מ' דולר חלף אי מילוי התחייבותה להשלים את המפעל. עם החתימה על הסכם הפשרה, הגישה המערערת דו"ח רווח הון בשל ביטול ההתחייבות בו נתנה גם ביטוי לכך שנאלצה לשלם לדאו סכום של 3 מ' דולר.

◆ ביום 24.1.2007 הוציא המשיב למערערת שומה בצו לשנת המס 2000, בה נקבע כי היה על המערערת לבטל את ההפרשה שניכתה ממחיר המכירה ולהגדיל בהתאם את רווח ההון בגובה ההפרשה. על צו השומה הגישה המערערת ערעור לביהמ"ש המחוזי בת"א. בבימ"ש קמא טען המשיב כדלקמן: ראשית- לא הייתה כל התחייבות להשלמת המפעל, ולחילופין ההתחייבות בוטלה בשנת 2000 עם הקפאת הייצור במפעל, ולכן כבר בשנה זו היה על המערערת לבטל את ההפרשה ולדווח עליה כרווח הון. המערערת טענה כי המשיב כבר הכיר בהתחייבות ובהפרשה בשלב הסדר המס וכי דין ההפרשה להיבטל נוצר רק בשנת 2003 אז נחתם הסדר הפשרה המבטל את ההתחייבות.

◆ **ביהמ"ש המחוזי בת"א כב' השופט מ' אלטוביה** קבע, כי אמנם אכן הייתה התחייבות להשלמת המפעל בה הכיר גם המשיב במהלך הסדר המס, אולם ביהמ"ש קיבל את טענתו החילופית של המשיב לפיה כבר בשנת 2000 עם הקפאת הייצור במפעל היה על המערערת לבטל את ההפרשה וזאת מכוח היקש למבחנים החלים על ביטול הפרשה בגין חוב תלוי.

התנאי לפטור ממס רכישה בפעולה ב"איגוד מקרקעין קבלני" ו"ע 1015-07 ש.י.י. נכסים נ' מנהל מס שבח נתניה וואל, אנסבכר, רו"ח (משפטן)

בניה, סמוך למועד אישור התוכנית המפורטת וקבעה לוח זמנים מוקפד לקידום הפרויקט.

◆ תמורת ביצוע עבודות הבניה קיבלה נווה גן זכויות במקרקעין (שלא היו לה עד אותה עת) והתחייבה להגיש את הבקשה להיתר בניה על פי התוכניות.

◆ ב-22.7.04 אושרה תוכנית בניה מפורטת. התוכנית קיבלה את אישור שר הפנים ב-2.11.04. בהסכם שנכרת בין חברת אלי ראובן השקעות בע"מ לבין העוררת, התחייבה העוררת לעמוד בכל התחייבויות בעל המניות הקודם בחברת נווה גן. יצוין כי לאחר חתימת החוזה, נשאה העוררת בכל הוצאות הבנייה בפועל.

◆ ב-5.12.04 הוגשה בקשתה של נווה גן להיתר בניה וב-26.8.05 ניתן היתר לחפירה ודיפון הקרקע. הבנייה באתר החלה בסוף נובמבר 2005 ופעולות השיווק של הדירות המתוכננות במיזם, החלו בשלהי 2005.

◆ היתר הבנייה על המקרקעין של החברה, התקבל ב-2.2.06 וכבר באותה עת החלה העוררת במכירת הדירות שתוכננו במסגרת המיזם.

◆ הועדה קבעה, כי מהעובדות עולה, שבפועל נבנה פרויקט מגורים על המקרקעין נשוא הערר באמצעות נווה גן, רק לאחר שמנייתה נרכשו על ידי העוררת.

◆ **לטענת העוררת:** חברת "נווה גן" אינה "איגוד מקרקעין". המבחן להחלטה בעניין זה הוצב בע"פ 4355/98 נווה גן טיפלה בפרויקט כולל הוצאת היתרים וסילוק פולשים. המוניטין של החברה אינו שנוי במחלוקת.

◆ החברה התנהלה ממועד חתימת הסכם הקומבינציה כחברה הפועלת על פי ההסכם על כל התניותיו הבנייה עוכבה עד שהפרויקט עבר לידיים חדשות ובפועל החלה באיחור של כשנה וחצי.

◆ לטענת המשיב לא חלה בנסיבות העניין הוראת הביצוע. הגישה הליברלית שבה נהגה הרשות בהחלטת המיסוי 55/08, מקורה בנסיבות שונות מאלה שבפנינו. מסקנה זו עולה מהחלטת המיסוי על פניה. אי לכך, חייבת העוררת לטענתו של המשיב, לשלם את מס הרכישה כפי שהוטל עליה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.

◆ בנסיבות העניין מקובל על הועדה, כי כוונתה של נווה גן הייתה לבצע את מיזם הבניה. אולם בפועל לא נצפתה שום פעילות בשטח לפני שהעוררת רכשה את המניות בנווה גן מהחברה האם. הואיל והוראת הביצוע דורשת מפורשות התחלת בניית הפרויקט וחתימת חוזה מכירה עם רוכשים, לפחות שניים עשר חודשים לפני הפעולה באיגוד, והואיל ואין מחלוקת כי הדרישה המפורשת לעיל לא התקיימה בפועל, אין מנוס מדחיית הערר.

תוצאה :

◆ הערר נדחה. כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן ביום: 23.7.15

ב"כ העוררת: עו"ד זיו שרון ואח'

ב"כ המשיב עו"ד אריק ליס – פרק' ת"א (מיסים)

◆ ב-30.12.03 הוקמה חברת אלי ראובן נכסים בע"מ על ידי החברה האם "אלי ראובן בניה והשקעות בע"מ" ("חברת האם"). כיממה לאחר הקמתה, הוסב שמה של החברה הבת ל"נווה גן נכסים ר.ה.מ.ש בע"מ". החברה נוסדה למטרת ביצוע פרויקט בנייה ברמת השרון.

◆ ב-31.12.03, כרתה נווה גן חוזה "קומבינציה" עם שלושת בעלי המקרקעין נשוא המיזם. בנוסף, רכשה החברה במזומנים מאחד הבעלים, קרקע לבניית מספר דירות נוספות באותו מיזם. לטענת העוררים, עסקת המזומנים נועדה לממן מיסים והיטלים החלים על העסקה. עד לחודש נובמבר 2005 לא התנהלה פעילות בניה במקרקעין. ב-6.5.04 כרתה חברת נווה גן, הסכם הלוואה עם אחד מבעלי הנכס. אותה העת כבר עסקה החברה בקידום פרויקט הבנייה.

◆ המחלוקת נסבה על שומת מס רכישה שהוצאה על ידי המשיב לש.י.י. נכסים בע"מ ("העוררת") בגין רכישת המניות בחברת נווה גן. המניות נרכשו על ידי העוררת ב-29.8.04 מ"אלי ראובן בניה והשקעות בע"מ" (החברה האם של "נווה גן נכסים רהמ"ש בע"מ"). לטענת העוררת נווה גן הינה חברה קבלנית העונה להגדרות בהוראת הביצוע שעליה השתינו העוררים את הערר (**הוראת ביצוע מיסוי מקרקעין 8/2003** מה-14.7.03).

◆ המשיב לא קיבל את הטענה ומכאן הערר.

◆ העוררת טענה שעד מועד רכישת המניות לא הייתה פעילות בחברה וזכויותיה טרם הבשילו. אין לחייב את העוררת במס רכישה שכן נווה גן עונה על הקריטריונים המפורטים בסעיף 2.3 בהוראת הביצוע. המשיב אינו מקבל את גישתה של העוררת. לטענתו נווה גן אינה עומדת בכל הקריטריונים שנקבעו בהוראת הביצוע (פסקאות ג' ו-ה' לסעיף 2.3 בהוראת הביצוע), אשר על כן אין לפטור אותה מתשלום המס.

פנני: כב' השופטת (בדימוס) ר. שטרנברג-אליעז - יו"ר, אליהו מונד ונדב הכהן – חברים:

◆ הועדה קבעה, כי הוראת הביצוע מתנה את הפטור ממס רכישה בכך שאיגוד המקרקעין יתחיל בפעולות בנייה ומכירת יחידות בפרויקט לפחות שנה לפני מועד הפעולה באיגוד המקרקעין, ואילו במקרה דנן לא התקיים התנאי האמור ולכן אין החוזר חל על מקרה זה. במועד רכישת המניות היו כבר לחברה "זכויות" במקרקעין, ואף שהן היו אמורות להוות "מלאי עסקי" בידיה - אין הדבר פוטר אותה מתשלום מס רכישה.

◆ **דיון:** שתי שאלות מתעוררות בערר זה:

א. האם נווה גן היא איגוד מקרקעין על פי ההגדרה שבדין?

ב. האם חלה עליה הוראת הביצוע מספר 8/2003?

◆ כאשר נכרתה עסקת הקומבינציה בין נווה גן לבין בעלי הזכויות ההיסטוריות במקרקעין, עדיין לא הייתה בתוקף תוכנית מפורטת של מיזם הבנייה. נווה גן החלה בייזום פרויקט הבנייה לאחר חתימת הסכם הקומבינציה. החברה התחייבה להגיש בקשה להיתר

מחלקת חקירות מע"מ ב"ש בנתה סוכה בעיר

חוקרי מכס ומע"מ באר שבע בנו בתחילת השבוע סוכת ענק לטובת הדיירים **במרכז בית כהן בעיר באר שבע**, המהווה מערך דיוך לכ-70 דיירים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית. **מחלקת חקירות מכס ומע"מ באר שבע** החליטה לאמץ את מרכז בית כהן, כחלק מפעילותה ההתנדבותית למען הקהילה וכבר בחודש אוגוסט האחרון, באירוע השקה והיכרות, עובדי מחלקת החקירות נפגשו עם הדיירים, הכינו יחדיו ארוחות בוקר וצהריים וארגנו פעילות חווייתית של שירה וקריוקי. בסוכות, הגיעו עובדי מחלקת החקירות למקום והקימו סוכת הענק, שיכולה לאכלס את כל הדיירים בימי סוכות הקרבים. העובדים אף רכשו ציוד לקישוט הסוכה ויחד עם חלק מהדיירים הכינו קישוטים וקישטו אותה. במחלקת החקירות מביעים סיפוק רב מהפעילות עם מרכז בית כהן, בכוונת העובדים להדק את הקשר עם הדיירים במגוון פעולות לאורך כל השנה.

עירנותם של עובדי המכס מנעה פיגועים

רשות המסים התירה לפרסום, כי **עובדי המכס במעבר גבול ניצנה בשיתוף עם שירות הביטחון הכללי** איתרו וסיכלו בשבוע שעבר הברחת ענק של 15 טון (!) חומצה גופרתית, שאסור להכניסה לרצועת עזה בשל היותה חומר גלם לייצור חומר נפץ. המשלוח, שהוצהר, כי הוא מכיל 30 טון חומר מדלל לצבע, הכיל לא רק חומר מדלל, אלא גם 15 טון של חומר חומצתי תוסס בעל ריח חריף. בבדיקה שבוצעה ע"י השב"כ עלה, כי מדובר בחומצה גופרתית בריכוז של 90%, האסורה בכניסה לרצועת עזה בשל שימושה כחומר גלם לחומר נפץ מסוג TNT. מ-15 טון החומצה הגופרתית, שנתפסה, ניתן היה לייצר כ-3 טון חומר נפץ מסוג TNT. לפי החשד, החומצה הגופרתית הוסוותה כחומר מדלל לצבע, כדי שניתן יהיה להכניסה לרצועה דרך מעבר כרם שלום וזאת במסגרת מאמצי השיקום ברצועה. נגד כל המעורבים יינקטו הליכים משפטיים. כזכור, מתחילת השנה, הוביל שיתוף הפעולה בין מינהל המכס ברשות המסים לבין שרות הביטחון הכללי לסיכול עשרות ניסיונות הברחה של מוצרים וחומרים האסורים ביבוא לרצועה ואשר על פי החשד יועדו להתעצמות גורמי הטרור בה, בכלל זה: חליפות צלילה, חומר הודף לרקטות כפוליאוריתן, מוטות גופרית, גלילי פיברגלס וגם פחם מיוחד המשמש כדלק בכבשני ברזל לצורך עיבוד מתכות.

פיילוט: משרדי רשות המסים יעבדו אחה"צ

עפ"י **הודעת רשות המסים**, החל מה- 2.9.15 יורחבו שעות קבלת הקהל של חלק ממחלקות השירות ביחידות הרשות, גם מעבר ליום העבודה המקובל במשק. השינוי יתבצע **כפיילוט עד לסוף שנת 2015**.

עד כה, התאפשרה קבלת קהל בשעות אחר הצהריים והערב שלוש פעמים בשבוע במרכזי השירות המשאבים (מש"מים) ופעמיים בשבוע במחלקות לתיאומי מס והחזרי מס במשרדי מס הכנסה.

מעתה ייפתחו בימים שני ורביעי, בין השעות 15:00 ועד 18:00 בערב, מחלקות שירות נוספות במשרדי מס הכנסה, מיסוי מקרקעין ומע"מ, במטרה לאפשר, כאמור, לכלל הציבור לקבל שירות בזמנים נוחים. כחלק ממהלך זה, לא תתקיים כלל קבלת קהל במשרדים בימי שלישי, אלו יוקדשו לטיפול בפניות שהתקבלו.

אלו היחידות שישתתפו בפיילוט:

- חוליית מרכזית במס הכנסה
- חוליית שומה מרכזית במיסוי מקרקעין.
- מחלקות גבייה במע"מ, מס הכנסה ומיסוי מקרקעין.
- מחלקת שירות, רשת ותפעול (רשו"ת) במס הכנסה.
- קבלת הקהל במחלקות לתיאומי מס והחזרי מס תתקיים אף היא במתכונת החדשה. [\(לקראת ההודעה המלאה ראה בקישורית\)](#)

רשימת המועמדים לתפקיד היועמ"ש

ביום 24.9.15 **פירסמה הוועדה המקצועית-ציבורית לאיתור מועמדים לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, במשרד המשפטים**, את רשימת המועמדים שהוצעו לתפקיד, בכפוף לראיון. ואלה המועמדים (לפי סדר א"ב):

- ישי בר
- הילה גרסטל
- יורם טורבוביץ'
- איל ינון
- אבי ליכט
- אביחי מנדלבלית
- סוזי נבות
- רז נזרי
- גיא רוטקופף
- י. רון שפירא (פרופסור)

מערכת מס פקס מאחלת הצלחה למועמדים

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.